

2006. szeptember 26., kedd

VIII. MELLÉKLET

AZ ÓZONKONCENTRÁCIÓ VIZSGÁLATÁHOZ HASZNÁLT
MINTAVÉTELI PONTOK OSZTÁLYOZÁSÁNAK ÉS ELHELYEZÉSÉNEK KRITÉRIUMAI

A helyhez kötött mérésekre a következők vonatkoznak:

A. NAGYLÉPTÉKŰ TELEPÍTÉS

Az állomás fajtája	A mérés célkitűzései	Reprezentativitás (*)	A nagyléptékű telepítés kritériumai
Városi	Az emberi egészség védelme: a városi lakosság ózonexpozíciójának meghatározása, azaz ahol a népsűrűség és az ózonkoncentráció viszonylag magas és a teljes lakosság vonatkozásában reprezentatív	Néhány km ²	Távolabb a helyi kibocsátások, például közlekedés, benzinkutak, stb. hatásától; Jó szellőzésű helyszínek, ahol megfelelően kevert szintek mérhetők; Olyan területek, mint például a városok lakó- vagy vásárlónegyedei, parkok (a fáktól távol), alacsony gépjárműforgalmú vagy forgalommentes nagy utcák vagy terek, oktatás, sport vagy pihenés céljából látogatott nyílt területek
Külvárosi	Az emberi egészség és a növényzet védelme: az agglomerációk peremén lévő lakosság és növényzet expozíciójának meghatározása, ahol a legmagasabb olyan ózonszint lép fel, amelynek a lakosság és a növényzet közvetetten vagy közvetlenül ki lehet téve	Néhány tíz km ²	Bizonyos távolságra a maximális kibocsátások területétől a főbb szélirány(ok) irányában az ózonképződés kedvező körülményei idején; Ahol az agglomeráció külső peremén található lakosság, érzékeny haszonnövények vagy ökológiai rendszerek magas ózonszintnek vannak kitéve; Adott esetben néhány külvárosi állomás, a maximális kibocsátás területétől az uralkodó széljárás irányával ellentétes irányban az ózon regionális háttérű szintjeinek meghatározása céljából
Vidéki	Az emberi egészség és a növényzet védelme: a lakosságot, a haszonnövényeket és a természetes ökológiai rendszereket érő szubregionális (kistérségi) szintű ózonkoncentráció meghatározása	Szubregionális (kistérségi) szintek (néhány km ²)	Az állomások elhelyezhetők természetes ökológiai rendszerekben, erdőkben vagy haszonnövényekben gazdag kis településeken és/vagy területeken; A közvetlen helyi kibocsátások (például ipari telephelyek vagy utak) hatásától távoli ózonra vonatkozólag reprezentatív. Nyílt területeken található helyszíneken, kivéve a magas hegycsúcsokat
Vidéki háttér	A növényzet és az emberi egészség védelme: a haszonnövényeket és a természetes ökológiai rendszereket érő regionális szintű ózonkoncentráció meghatározása, valamint a lakosság expozíciójának vizsgálata	Regionális/nemzeti/kontinentális szintek (1 000 km ² -től 10 000 km ² -ig)	alacsonyabb népsűrűségű területeken elhelyezett állomások, pl. természetes ökológiai rendszerekben, erdőkben gazdag helyszíneken, városi, ipari területektől és helyi kibocsátásoktól távolabb; Kerülni kell az olyan helyszínt, amely kedvez a talajközeli inverziós körülmények fokozott helyi kialakulásának, illetve a magasabb hegységek csúcsait; Az erős helyi jellegű napi szélciklussal jellemezhető tengerparti területek nem javasoltak.

(*) A mintavételi pontoknak, ahol csak lehetséges, reprezentatívnak kell lenniük a nem közvetlen közelükben lévő hasonló helyekre nézve.

A vidéki és vidéki háttérű állomások elhelyezése lehetőség szerint összhangban kell, hogy álljon a Közösség erdőinek a légköri szennyezés elleni védelméről szóló 3528/86/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok meghatározásáról szóló, 1994. április 29-i, 1091/94/EK bizottsági rendelet⁽¹⁾ ellenőrzési követelményeivel.

(1) HL L 125., 1994.5.18., 1. o.

2006. szeptember 26., kedd

B. KISLÉPTÉKŰ ELHELYEZÉS

A III. melléklet B. szakaszában meghatározott kisléptékű elhelyezési eljárást kell alkalmazni a megvalósíthatóság határain belül, és azt is biztosítani kell, hogy a mintavételi szonda bemeneti nyílása megfelelő távolságra helyezkedjen el olyan forrásoktól, mint a kemencék és az égetőművek légjáratái, valamint legalább 10 méterre a legközelebbi úttól, amely távolságot a forgalom intenzitásának függvényében növelik.

C. A HELYSZÍN KIVÁLASZTÁSÁNAK DOKUMENTÁLÁSA ÉS FELÜLVIZSGÁLATA

A III. melléklet C. szakaszában meghatározott eljárást kell alkalmazni megfelelő szűrés, valamint az ellenőrzési adatoknak az adott helyszínen mért, az ózonkoncentrációt befolyásoló meteorológiai és fotokémiai folyamatok összefüggésében történő értelmezése mellett.

IX. MELLÉKLET

A KÖRNYEZETI LEVEGŐBEN TALÁLHATÓ ÓZONKONCENTRÁCIÓ HELYHEZ KÖTÖTT MÉRÉSÉRE SZOLGÁLÓ MINTAVÉTELI PONTOK SZÁMA MEGHATÁROZÁSÁNAK KRITÉRIUMAI

A. A CÉLÉRTÉKEK, A HOSSZÚ TÁVÚ CÉLKITŰZÉSEK VALAMINT A TÁJÉKOZTATÁSI ÉS RIASZTÁSI KÜSZÖBÉRTÉKEK BETARTÁSÁNAK VIZSGÁLATA CÉLJÁBÓL VÉGZETT HELYHEZ KÖTÖTT FOLYAMATOS MÉRÉSEKRE SZOLGÁLÓ MINTAVÉTELI PONTOK MINIMÁLIS SZÁMA ABBAN AZ ESETBEN, HA AZ ILYEN MÉRÉSEK SZÁMÍTANAK EGYEDÜLI INFORMÁCIÓFORRÁSNAK

Népesség (× 1 000)	Agglomerációk (városi és külvárosi) (e)	Egyéb övezetek (külvárosi és vidéki) (e)	Vidéki háttér
< 250		1	az ország minden övezetére vonatkozó átlagos sűrűség: 50 000 km ² -ként 1 állomás (b)
< 500	1	2	
< 1 000	2	2	
< 1 500	3	3	
< 2 000	3	4	
< 2 750	4	5	
< 3 750	5	6	
> 3 750	2 millió lakosonként 1 további állomás	2 millió lakosonként 1 további állomás	

(e) Legalább 1 állomás azokon a külvárosi területeken, ahol a lakosság expozíciója várhatóan a legmagasabb. Az agglomerációkban az állomások legalább 50%-át külvárosi területekre kell telepíteni.

(b) A domborzatilag rajzolt területeken 25 000 km²-ként 1 állomás elhelyezését javasolják.

B. A HELYHEZ KÖTÖTT MÉRÉSEKRE SZOLGÁLÓ MINTAVÉTELI PONTOK MINIMÁLIS SZÁMA A HOSSZÚ TÁVÚ CÉLKITŰZÉSEKET TELJESÍTŐ ÖVEZETEKBE ÉS AGGLOMERÁCIÓKBA

Az ózonnal kapcsolatos mintavételi pontok számának az egyéb kiegészítő levegőminőségi vizsgálatra szolgáló módszerekkel, például a levegőminőség modellezésével és a közös elhelyezésű nitrogéndioxid-mérésekkel együttesen alkalmazva elegendőnek kell lennie az ózonszennyezési folyamatok alakulásának vizsgálatára és a hosszú távú célkitűzések betartásának ellenőrzésére. Az agglomerációkban és egyéb övezetekben elhelyezett állomások száma a fenti A. szakaszban meghatározott érték egyharmadára csökkenthető. Meg kell hagyni legalább egy ellenőrzőállomást, amennyiben a helyhez kötött mérőállomásból származó információ számít az egyedüli információforrásnak. Azokban az övezetekben, ahol kiegészítő vizsgálatok folynak, melyek eredményeképpen egy övezet állomás nélkül marad, a szomszédos övezetekben telepített állomásokkal folytatott együttműködésnek biztosítani kell az ózon koncentrációjának megfelelő vizsgálatát a hosszú távú célkitűzések szempontjából. A vidéki háttérű állomások kötelező sűrűsége 1/100 000 km².